

ROEST (6+)
DE DANSERS, PLAN D-

★★★★☆ JEUGDDANS

18 FEBRUARI 2018 – STADSSCHOUWBURG UTRECHT – [SPEELLIJST](#)

HET MEISJE UIT DE STORTKOKER

Door Dick van Teylingen gepubliceerd 20 februari 2018

We leven in een tijd waarin de gewone Nederlander de norm is. En wat doen die dekselse kunstenaars? Ze zoomen natuurlijk weer in op buitenbeentjes, de dwarsliggers en de afwijkers van de norm. In *Roest*, een coproductie van De Dansers en Plan d- voor kinderen vanaf zes, valt een meisje een wereld binnen waar mensen anders met elkaar omgaan dan normaal, en kijkt daar geen moment van op.

Niet dat we slapen, maar Guy Corneille schudt ons wel wakker met zijn gitaar. Na wat lieflijk getokkel aan het begin van de voorstelling heet hij iedereen hardhandig welkom. Dat lijkt mij een bijdrage van Moniek Merkx, een van de artistiek begeleiders. Zij begint voorstellingen wel vaker met een verrassende intro die de blikken op de actie op het podium richt. Corneille is samen met danseres Josephine van Rheenen de drijvende kracht achter de Utrechtse groep De Dansers. [Zij namen in 2014 het stokje over](#) van Wies Merkx.

Op de vloer zit een oudere man tussen allerlei dingen die de gewone mensen hebben afgedankt. Hij heeft zijn omgeving zo ingericht dat hij precies weet aan welk touwtje hij moet trekken en op welk houtje hij moet trappen om wat hij wil te pakken te krijgen. In al zijn buitenissigheid is het een totaal logisch universumpje. Andreas Denk van Plan d-, want hij speelt de man, laat zoals vaker functionaliteit en esthetiek van beweging mooi samenwerken en elkaar versterken.

Door de stortkoker die in de ruimte uitkomt, krijgt hij een toevoer van dingen waar hij wat mee kan. Maar dan komt er een meisje (Van Rheenen) uit. Ze neemt meteen de ruimte in gebruik; niet om die te veroveren, maar omdat zij zich er vrij in voelt. Hoewel ze de orde van de man doorbreekt, lijkt hij haar niks kwalijk te nemen en de situatie te nemen voor wat zij is. En het is ook nog gezellig, zie je steeds meer.

Zonder woorden roepen de dansers en hun bewegingen sferen en relaties op; *Roest* is een tamelijk abstracte voorstelling. Voor zover er woorden zijn komen die van Corneille, maar meestal functioneren zijn liedjes als sfeermakers en niet als verhalende elementen. Ook de objecten en de manipulatie daarvan werken op die manier.

Bewegen, alleen of samen, verhoudingen aangaan zonder moreel oordeel over elkaar werkt bevrijdend, dat kun je oppikken uit de voorstelling. Niet elke zesjarige zal het zo interpreteren of formuleren, maar dat is niet erg. Wat overkomt, is de creativiteit en het plezier in bewegen.

Foto: Menno van der Meulen